09/11/2019

Μητρ. Δημητριάδος: Υπερασπίζοντας την Ανθρωπιά

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού

Άρθρο του Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ιγνατίου

Η ιστορία είναι γεμάτη από τα αίσχη της απανθρωπιάς και το ζοφερό μέλλον των λαών που την ενστερνίστηκαν. Η Εκκλησία, υπό οποιεσδήποτε συνθήκες, βρίσκεται πάντα απέναντί της και διαρκώς διακηρύττει πως η μόνη συνεπής με τα ιδεώδη της συμβολή στα παγκοσμιοποιημένα προβλήματα, είναι η πίστη στον Θεό της αγάπης και η ευθέως ανάλογη πίστη και αγάπη στον άνθρωπο, τον ξεχασμένο και παραπεταμένο από τους ισχυρούς του κόσμου τούτου.

Στην ζωή του κάθε οργανισμού υπάρχουν θεμελιώδεις αξίες και αρχές, οι οποίες τού προσδίδουν διάρκεια στον χρόνο και διατήρηση της ταυτότητάς του. Η Εκκλησία είναι ένας Θεανθρώπινος οργανισμός, ο οποίος συγκροτείται και πορεύεται μέσα στην ιστορία στηριγμένος στο ήθος και τις αξίες που απεκάλυψε ο ίδιος ο Θεός με την ενανθρώπισή Του.

Η ιδιαιτερότητα της Χριστιανικής πίστης είναι πως κεντρικό πρόσωπο στην κοσμοθεωρία της δεν είναι ο Θεός, ούτε και η επιθυμία Του να εδραιώσει το κύρος και την εξουσία Του επί των ανθρώπων. Κεντρικό πρόσωπο στην δράση του Θεού στην ιστορία είναι ο άνθρωπος και βασικό ζητούμενο, να αναδειχθεί η αξία του και να κατορθωθεί μια υψηλής ποιότητας ζωή, ζωή πληρότητας, πλούτου συναισθημάτων και προϋποθέσεων, ώστε να απεγκλωβιστεί από τη φθορά και να ακολουθήσει τον Ιδρυτή της Ιησού Χριστό στην αιωνιότητα.

Με αυτές τις αρχές και τις αξίες πορεύτηκε ο λαός αυτός για αιώνες και αυτός ο υψηλός ανθρωπισμός – στην ουσία «Θεανθρωπισμός» – είναι που τού προσέδωσε την αντοχή να επιβιώσει απέναντι σε καταφανώς υπέρτερες κοσμικές δυνάμεις.

Για την Εκκλησία, το μεγάλο ζήτημα των προσφύγων και των μεταναστών, αποτελεί πρωτίστως και κυρίως θέμα ανθρωπισμού. Με άλλα λόγια, άπτεται των θεμελιωδών αρχών και αξιών Της. Οι έννοιες «αρχές και αξίες», αν και δεν ταυτίζονται, μοιάζουν σε ένα πράγμα: Πως από κει ξεκινάμε, πως δεν τις σχετικοποιούμε, πως δεν τις συμψηφίζουμε με αλλότρια κριτήρια – γεωπολιτικά, εθνικά, διπλωματικά, οικονομικά – σοβαρά βεβαίως, αλλά δευτερεύοντα.

Την ώρα της εξαθλίωσης μιας ανθρώπινης ύπαρξης που χαροπαλεύει σε μια μισοβουλιαγμένη βάρκα, έρμαιο στα σχέδια πολιτικών και δουλεμπόρων, ο Έλληνας που θέλει να παραμείνει συνεπής με τις αρχές και τις αξίες που κληρονόμησε, ενεργοποιεί την συμπόνια και την ανθρωπιά, ως στοιχεία ενός πολιτισμού βαθύτατα Ελληνικού και βαθύτατα Χριστιανικού. Πρώτα θα απλώσει

χέρι βοηθείας, πρώτα θα περιθάλψει, πρώτα θα διασώσει και μετά θα σκεφτεί, θα προβληματιστεί και θα παλέψει για μέτρα, που χωρίς να παραβιάζουν τις άξιες του, θα δώσουν λύσεις και σε όλο το εύρος των προβλημάτων, που αναμφίβολα εμπεριέχονται σε αυτό το μείζον φαινόμενο των καιρών.

Άλλωστε, η υπεράσπιση αυτών ακριβώς των αξιών διασώζει το κύρος και την αξία ολόκληρου του Ευρωπαϊκού πολιτισμού, ο οποίος έφτασε να αποτελεί καταφύγιο και Γη της Επαγγελίας για εκατομμύρια ανθρώπους σε όλο τον πλανήτη. Αυτό το γεγονός επ΄ ουδενί μηδενίζει τις απαράγραπτες ευθύνες των μεγάλων δυνάμεων για την κατάσταση που επικρατεί στις χώρες αυτές, οι οποίες γεννούν καθημερινά πόνο και φρίκη. Αντίθετα, καθιστά επιτακτικότερη την ανάγκη, οι θεμελιώδεις Χριστιανικές αξίες του Ευρωπαϊκού πολιτισμού να βρουν υποστηρικτές και να επηρεάσουν δραστικότερα τις πολιτικές αποφάσεις. Μόνον η πίεση των λαών με «χωνεμένες» τις αξίες αυτές, μπορούν να διαδώσουν την ανθρωπιά εκτός, αλλά και εντός των τειχών. Εάν αυτή η ανθρωπιά καταλυθεί, οι συνέπειες δεν θα αφορούν μόνον τους μετανάστες, αλλά και εκείνους που, στο όνομα μιας εθνικής και πολιτιστικής «καθαρότητος», τους απωθούν.

Κοντολογίς, δεν αποτελούν κίνδυνο οι μετανάστες, αλλά η απάνθρωπη στάση απέναντί τους. Μπορεί να κτιστούν τείχη, μπορεί να στηθούν συρματοπλέγματα και να ποντιστούν νάρκες, όλα αυτά, όμως, θα περικλείουν εντός τους όντα κατά φαντασίαν ασφαλή, αλλά κατ’ ουσίαν απάνθρωπα. Μέτρα πολιτικά, διπλωματικά, οργανωτικά αλλά και κατασταλτικά είναι απαραίτητα και απαιτούν σοβαρότητα, συστηματικότητα, συνέπεια και εκπαίδευση. Πρέπει, όμως, απαραιτήτως να τροφοδοτούνται διαρκώς από ανθρωπιστικές αρχές ενός Ελληνικού και Χριστιανικού πολιτισμού, που έχει αποδείξει μέχρι τώρα, πως διαχρονικά επέτυχε να ενσωματώνει τον ξένο, χωρίς να αλλοιώνεται η ταυτότητά του και να απειλείται η πορεία του προς το μέλλον.

Δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα «Τα Νέα», 9/11/2019